

[Justitsministeren.]

tydning, Staten tillægger disse Møder. Jeg maa derfor paa det mest indtrængende anbefale, at man stemmer for det af Venstre stillede Ændringsforslag.

Hauge: Den højtærede Justitsminister har nu varmt anbefalet det stillede Forslag om at yde Juristerne et Tilskud til Dækning af Udgifterne ved det nordiske Juristmøde i København. Noget nyt har den højtærede Justitsminister dog ikke fremført udover dette, at han har sagt, at det var ham særlig magtpaaliggende at faa dette Tilskud til Mødet. Men saa har han i al Almindelighed gjort nogle Bemærkninger om, at det er af stor Betydning, at saadanne Møder kan blive afholdt, og at de i Tidens Løb har haft deres Betydning. Det skal jeg ikke gøre noget Forsøg paa at modbevise. Jeg vil gaa ud fra, at de har haft nogen Betydning. Men det har ogsaa Betydning, naar f. Eks. de forskellige Fagorganisationer indenfor Arbejderklassen i Skandinavien mødes. Men det nytter ikke, at de kommer til Justitsministeren og beder om Understøttelse eller Hjælp til deres Møder; hans Dør vil være lukket den Dag, Arbejderne kommer forbi for at bede om Understøttelse eller Hjælp til Afholdelse af et fagligt Møde, hvad enten det er i Hovedstaden eller andetsteds. Det vil ikke nytte dem at komme til Justitsministeren og sige, at saadanne Møder har stor Betydning for det skandinaviske Samarbejde, hvad Arbejdernes Organisationsmøder utvivlsomt har haft; Justitsministeren vil lukke sin Dør og sige: Det vedkommer ikke Staten; jeg er overmaade tilfreds med, at I afholder saadanne Møder, der kan udvikle et godt Forhold mellem de skandinaviske Folk, men Staten kan ikke være med til at yde Tilskud dertil. Akkurat det samme siger vi nu overfor den Bevilling, der her er foreslaaet, og ikke mindst, fordi Riget fattes Penge, hvad den højtærede Regering jo i saa høj Grad har givet Udtryk for gennem sin haardhændede Nedsøringspolitik. Det kan ikke nytte, at man er flot paa det ene Omraade og yderst karrig paa det andet, en saadan Politik kan vi ikke være med til at godkende.

Det er jo heller ikke lykkedes den højtærede Justitsminister at faa det konservative Folkeparti med. Ministeren staar alene med sit Parti om at anbefale dette Tilskud, de andre Partier er gaaet imod det, og jeg kan derfor ikke anbefale den højtærede Minister noget bedre end at tage sit Forslag tilbage i Stedet for faa det nedstemt. Vi følger ham her faktisk paa et

Omraade, som det maatte være ham kært at faa vort Følgeskab til, nemlig med Hensyn til at spare, og Staten har sandelig Udgifter nok af forskellig Art. Vi har været karrige paa mange Omraader, hvor det har gjort ondt at være karrig; her kan der ikke ske nogen Skade, thi skal der virkelig plejes et Samarbejde mellem de skandinaviske Jurister paa et konkret Grundlag, skal der udarbejdes et Lovforslag, som kan have en øjeblikkelig fælles Betydning for de nordiske Riger, ja, saa kommer Ministeren ganske sikkert med Anmodning om en Bevilling, hvis han ikke har den i Forvejen, saaledes, at han kan sætte en eller flere af sine Embedsmænd til, sammen med andre skandinaviske juridiske Embedsmænd, at udarbejde det paagældende Forslag.

Ja, jeg skal med disse Bemærkninger paa ny anbefale Tinget at stemme imod denne Bevilling. Den er ikke paakrævet, vi kan spare disse Penge, og vi har i høj Grad Brug for dem til Formaal, der er nyttigere. Jeg vil dog ikke hermed give Udtryk for Uvillie imod det skandinaviske Samarbejdes Udvikling, paa ingen Maade. Men her kan vi spare Penge, og det skandinaviske Samarbejde vil sikkert ikke lide nogen Skade ved, at disse Penge spares.

Ordføreren (C. O. Pedersen): Efter min Mening kan man meget vel diskutere, hvor vidt der overhovedet skal gives Tilskud til Formaal af den her omhandlede Karakter, men Vanskeligheden forekommer mig at ligge deri, at man her tager et enkelt Omraade ud og siger: paa dette Felt vil vi overhovedet ikke give noget Tilskud. Hvis ærede Medlemmer vil se Finanslovsforslaget igennem, vil de se, at vi ellers har været villige til at yde Bidrag til andre Kongresser — jeg nævner saaledes Veterinærmødet i Oslo. Vanskeligheden ved at ville nægte denne Bevilling ligger efter min Mening deri, at her staar Danmark som Vært; naar vore Jurister eller Folk i det hele taget her i Landet modtager den Slags Indbydelser fra andre Lande, Indbydelse til Kongresser, hvortil den paagældende Stat som saadan yder et Tilskud, saa forekommer det mig lidt vanskeligt at tage imod en saadan Indbydelse, hvis nu den danske Stat, den danske Rigsdag, viser sig mindre gæstfri end de andre Lande. Derfor, selv om man i øvrigt kunde tage denne Sag op til Overvejelse i Almindelighed, saa er Tidspunktet her efter min Mening ikke rigtig vel valgt for os til at indtage en saa afgjort afvisende Stilling, da netop de andre Lande har vist en saa stor Gæstfrihed.